

med Vaaben og Ammunition, den private Vaabenfabrikation og Rustningernes Begrænsning.

Konventionen af 10. September 1919 forbyder i Art. 1 Udførsel af Artillerivaaben og en Række nærmere betegnede andre Vaaben, saaledes at Undtagelse derfra ved Udførselsbevilling alene kan ske for at dække en af de kontraherende Staters Fornødenheder.

Ogsaa andre Vaabens Udførsel til visse i Art. 6 nærmere betegnede Omraader i Afrika og Asien skal i Almindelighed være forbudt. Og navnlig forpligter Staterne sig i Art. 4 til ikke at give Udførselstilladelse til Lande, som ikke vil give sig ind under den Formynderstat, under hvilken de er bleven stillet, eller som søger at skaffe sig de i Art. 1 og 2 nævnte Vaaben andetsteds fra end fra denne Formynderstat.

Hver Stat skal desuden aarlig offentliggøre en Beretning over de af den givne Udførselsbevillinger med Angivelse af de paagældende Vaabens Mængde og Bestemmelsessted (Art. 5), hvorhos Konventionen indeholder en Række Kontrol- og Gennemførelsesbestemmelser.

En Oversættelse af Konventionen vedføjtes som *Bilag 6*.

Den af det 6. Udvalg for Forsamlingen fremlagte Beretning konkluderer i følgende 3 Resolutioner:

„Iste Resolution.

1) Efter at Udvalget har modtaget en Beretning fra Sir *Cecil Hurst*, vedrørende Konventionen om Tilsyn med Handel med Vaaben og Ammunition, hvilken Konvention er undertegnet i St. Germain den 10. September 1919 af de amerikanske Forenede Stater, Belgien, Bolivia, det Britiske Rige, Kina, Kuba, Ækvador, Frankrig, Grækenland, Guatemala, Haïti, Fidji-Øerne, Italien, Japan og andre Magter, og idet Udvalget har faaet et levende Indtryk af denne Konventions Værdi som Middel til Civilisationens Fremme og af de uheldige Følger, som dens Ikke-Iagttagelse kunde medføre, udtrykker den det Ønske, at

Konventionen saa snart som muligt maa blive ratificeret af de undertegnende Magter, og at det i Konventionen omhandlede internationale Kontrolbureau uopholdelig maa blive oprettet.

2) Udvalget bemærker, at Regeringerne i de undertegnende Magter i en Protokol har erklæret, at det vilde være i Strid med de Høje Kontraherende Parters Hensigt og med Konventionens Aand, at nogen af dem inden Konventionens Ikrafttræden traf Foranstaltninger, som kunde være i Strid med dens Forskrifter.

3) Udvalget bemærker imidlertid, at det ikke har været muligt for Magterne at give deres Overenskomst fuld Virkning, og at Konventionen i St. Germain hidtil kun har haft Virkning med Hensyn til Vaabenhandelen i visse i Konventionen angivne Omraader.

Som Følge heraf opfordrer Udvalget indstændigt Forsamlingen til at erklære, at den er i høj Grad overbevist om den store Fordel, som et strengt Tilsyn med Vaabenhandelen vilde være for Civilisationen, og til at anmode Raadet om at tilskynde Regeringerne til uopholdelig at ratificere eller tiltræde denne Konvention.

2den Resolution.

Under Hensyn til, at Forbundspagten udtrykkeligt fremhæver de uheldige Virkninger af den private Fremstilling af Ammunition og Krigsmateriel, foreslaar Udvalget Forsamlingen at anmode Raadet om ufortøvet at lade dette alvorlige Spørgsmaal blive gjort til Genstand for Under søgelse af de Kommissioner, som omhandles i den følgende Resolution, saavel som Spørgsmaalet om, hvorvidt det internationale Bureau for Tilsyn med Vaabenhandelen, naar det er oprettet, ligeledes kunde tjene til at raade Bod paa de uheldige Virkninger af den private Fremstilling af Vaaben, som omhandles i Forbundspagten.

3dje Resolution.

I den Overbevisning, at Fredens Bevarening kræver Rustningernes Begrænsning